सौभागिनेय पु० सुभगाया अपत्यम् ढक् इनङ् च द्विपद वृद्धिः । १सुभगापुत्रे । २तत्कन्यायां स्त्री ङीप् ।

सौभाग्य न० सुभगाया भावः ष्यञ् द्विपदवृद्धिः ।।१पतिप्रियत्वे तदर्थं व्रतं सौभाग्यव्रत व्रतशब्दे ५०६८ पृ०दर्शयम् । सुभगाये सुभगाय वा हितं ष्यञ् । २सिन्दूरे ३टङ्कणे च राजनि० । विष्कम्भादिषु मध्ये ४चतुर्थे योगे पु०ज्यो०त० ।

सौभाग्यचिन्तामणि पु०औषधभेदे । तल्लक्षणं सारकौ०उक्तं यथा "सौभाग्यामृतजीरपञ्चकवचव्योषाऽभयाजानलानिचन्द्राभ्रकगुडगन्धकरसानेकीकृतान् भावयेत् । निर्गुण्डी युगभृङ्गराजकटुकापामार्गपत्रोल्लसत् प्रत्येकं स्वरसेन सिद्धवटिका घ्नन्ति त्रिदोषोदयम् । येषां शीतमतीव देहमखिले खेदप्रवादीरितं निद्रा घोरतरा समस्तकरणव्यामोहमूढं मनः । शूलश्वासबलासकासमहितं मूर्च्छा रुचिं लङ्ज्वरं तेषां वै परिहृत्य जीवितमनो गृह्णाति सत्यौषधात्" । [ऐन्द्रजालिके हारा० ।

सौभिक पु० सौभं कामचारिपुरं तद्विद्यायां शिल्पमस्य ठक् ।

सौमनस्य न० सुमनसो भावः ष्यञ् । प्रसन्नचित्तत्वे तत्र हितं यत् । २याङ्ग दत्तस्य पुष्पस्य प्रसादयुक्तांचित्तसाधनत्वे "सौमनस्यमस्तु" श्राद्धमन्त्रः ।

सौमनस्यायनी स्त्री सौमनस्यमयतेऽनया अय-ल्युट् ङीप् ६त० । १मालत्याम् २तत्कलिकायाञ्च त्रिका० ।

सौमिकी स्त्री सोमस्तद्दीप्त्या प्रयोजनमस्य ठक् ङीप् । सोमयागार्थदीप्तयोषेदो हेमच० । [लक्षणे शब्दच० ।

सौमित्र(त्रि) पु० सुमित्रायां भवः अण् बाह्वादि० इञ् वा

सौमेधिक पु० सुमेधया निर्वृत्तः ठक् । १सिद्धियुते हारा० । २शोभनमेधायुते च त्रि० ।

सौम्य त्रि० सोमो देवताऽस्य तस्येदं वा ष्यञ् । १सोमदेवताके हविरादौ २तत्सम्बन्धिनि । टित्वात् स्त्रियां ङीप् । सोम इव शान्तादित्वात् य स्वार्थे अण् । ३मनोहरे ४प्रियदर्शने ५अनुपे च त्रि० मेदि० ६बुधे पु० अमरः । ततः स्वार्थिकाण्प्रत्ययाभावे सौम्योऽप्युभयत्र । "सदेव सौम्येदमग्र आसीत्" इति श्रुतिः । ज्योतिषोक्ते ७शुभग्रहे दृष्टादिसमराशौ च ८स्वङ्गस्वरक्षे राजनि० । १०भास्करे त्रि० धरणिः । ११सोमपायिनि विप्रे पु०शब्दमा० । जम्बूद्वीपमध्ये १२द्वीपभेदे पु० "गन्धर्वो वरुणः सौम्यः वरुणः कङ्क एव च । कुमुदस्य कमेरुस्य भागो भद्रारकस्तथा । चन्द्रेन्द्रमलयाः शङ्खयवाङ्गकगभस्तिमान् । ताम्रकुक्षे कुमारी च तत्र द्वीपा दशाष्टभिः" शब्दमा० । १३सौम्यकृच्छ्रे व्रतभेदे । "अतिकृच्छ्रः पर्णकृच्छ्रः सौम्यः कृच्छ्रोऽतिकृच्छ्रकः" प्रा० त० । सौम्यकृच्छ्रशब्दे दृश्यम् ।

सौम्यकृच्छ्र पु० कर्म० सोमदेवताके कृच्छ्रसाध्ये व्रतभेदे । "पिण्याकाद्यामतक्राम्बुसक्तूनां प्रतिवासरम् । एकैकमुपवासश्च कृच्छ्रः सौम्योऽयमुच्यते" याज्ञ० । पिण्याकः खलिः आचामः भक्तमण्डः । एष षड्रात्रसाध्यः प्रा०वि० ।

सौम्यगन्धी स्त्री सौम्यः अनुपः गन्धो यस्याः गौरा० ङीष् । शतपत्र्याम् राजनि० ।

सौम्यग्रह पु० कर्म० । ज्योतिषोक्ते पूर्णचन्द्रपापायुतबुधगुरुशुक्ररूपे शुभग्रहे "अर्द्धेनेन्द्वर्कसौराराः पापाः सौम्यास्तथाऽपरे । पापयुक्तो बुधः पापो राहुश्चेद्ध च पापकौ" ज्यो० त० । [तथात्वम् ।

सौम्यधातु पु० कर्म० । कफे राजनि० तस्य सोमजात्वात्

सौम्या स्त्री सोमो देवताऽस्य ष्यञ् सोम इव शान्ता० य स्वार्थे अण् वा । १दुर्गायां देवीभा० । २महेन्द्रवारुण्यां ३रुद्रजटायां ४महाज्योतिष्मत्यां ५महिषवल्लर्यां ६गुञ्जायां ७शालपर्ण्यां ८ब्राह्म्यां ९अठर्यां १०मल्लिकायां च राजनि० मृगशिरोनक्षत्रशिरःस्थाश्च पञ्चतारकाश्च विश्वः ।

सौरे पु० सूरस्य इदम् सूरो देवताऽस्य वा अण् । १सूर्यपुत्रे शनैश्चरे २यमे च । २सूर्यदेवताके त्रि० स्त्रियां ङीप् । सूरेण निर्वृत्तः अण् । एकैकराशौ तद्भोगे वा सूर्यगतिसाध्ये ४दिनमासादौ त्रि० । "अध्वानस्य यदाचारकर्म सौरेण मानेन सदाऽध्यवस्येत्" ज्यो०त० । "विवाहादौ कृतः सौरः" इति स्मृतिः । ५स्वङ्गस्वरक्षे पु०राजनि० ६सूर्योपासके त्रि० ७गुरुभेदे "गौडाः शाल्वाः कुवाः सौराः मागधाः कोङ्कणास्तथा । कोषलाश्च दशार्णाश्च गुरवः सप्त मध्यमाः" तन्त्रसा० ।

सौरज पु० सूरस्यायम् अण् सौर आलोकस्ततो जायते जन-ड । तम्बुरुवृक्षे राजनि० ।

सौरभ न० सुरभेर्भावः अण् । १सुगन्धे सौरभमस्त्यस्मिन् अच् सुरभिरस्त्यस्मिन् अण् वा । कुङ्कुमे त्रिका० २बोले च राजनि० ।

सौरभेय पु० सुरभेरपत्यम् ढक् । १गवि स्त्रियां ङीप् । "सौरभेयीभ्य एव च" गोदानमन्त्रः । तस्य इदम् ढक् । २सुरभिसम्बन्धिनि त्रि० ।

सौरसेय पु० सुरसाया अपत्यम् ढक् । स्कन्दे शब्दमा० ।

सौराष्ट्र पु० सुष्ठु राष्ट्रमस्यास्ति प्रज्ञा० अण् । (सुरट) १देशभेदे जटा० । सुराष्ट्रे भवः अण् । २सुराष्ट्रदेशभवे त्रि०